

Kondor Katalin: Higgyem, ne higgyem?

2025 október 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az idézetet nem érdemes elküldeni az EU háborúpárti embereinek. Úgysem értenék.

Olvasom a napi sajtó egyik cikkének címét, és elgondolkodom. A cím: A világban a békét akaró országok vannak

többségben. Tényleg? Ezt mi bizonyítja? Egyel?re ugyanis semmi. Az viszont – már csak az álságos Európai Unió tevékenységét és nyilatkozatait elnézve is – bizonyítható, hogy a magasságos EU-ban üldögél?k többsége háborúpárti. ?k maguk szokták bevallani. Akkor most kinek higgyünk és minek? Ha a többség békét akar, akkor miért hagyja, hogy egyre több fegyvert, egyre több pénzt, s szellemi er?t fektessünk be egy olyan háborúba, amely nem a mienk? A külpolitika tisztelt szakért?i nyilván kiválóan meg tudják indokolni, hogy ha a világban a békét akaró országok vannak többségben, akkor milyen indokkal támogatják a háborút? Ki érti ezt? Tudom, hogy sok szakért? érti, de ha már demokráciát játszunk, akkor végre kéretik már értelmesen megmagyarázni, hogy mi folyik itt. Jut eszembe, ismerjük a mondást, hogy ha békét akarsz, akkor készülj a háborúra, de azért talán nem ez a leghihet?bb magyarázat a jelen állapotokat illet?en.

Amikor ezt a cikkecskét írom, éppen két napja, hogy az ukrán elnök – úgy t?nik, örökös elnök lesz bel?le - ismét pénzt kéreget. Ezt már a béke érdekében teszi? – kérdezhetjük mi, naivok. Vagy egy újabb luxus-nyaralót akar venni valahol Európában? Mégis, mit gondoljunk arról, hogy ha a világban a békét akaró országok vannak többségben, akkor ugyan mondja már meg valamelyik zseniális politikus, vagy politológus, hogy miért is nincs mégsem béke? Nekünk, csökött agyú civileknek, mi több, választópolgároknak miért nem magyarázzák meg, hogy milyen okból fütyülnek a többség akaratára? Azt hiszem, a válaszra még igencsak várnunk kell. Mindeközben persze továbbra is a szabadságról meg a békér?l papolnak nekünk, de persze közben diktatúrát teremtenek.

Bizony, ez a sok dilemma azt a kérdést hozza el? az emberben, hogy az a mézesmadzag, miszerint a sorsunk a saját kezünkben van, nos, ez a kijelentés nem igazán fedi a valóságot. Tényleg, ezt el kellene hinnünk? Mint ahogy azt is, hogy az ember szabad akarattal rendelkezik? Persze, papiron! A kényszersorozások például a Kárpátalján a szabad akaratot hirdetik? Ne vicceljünk! Mert ugyan mondja már meg valaki, hogy a mai életünkben, kivált most, a háborúságok közvetlen árnyékában kinek van joga és alkalma lényeges kérdésekbe beleszólni, nemhogy a világ, de még egy ország sorsába is? Alig valakinek. Maradjunk is még a zajló háborúk közelében! A szabad akarat szerintem azt jelentené, hogy aki harcolni akar valamely háborúban, s háborúpárti, mint az EU tagjainak többsége, akkor rajta, menjen! Például az ukrán-orosz háború esetében is, menjen oda nyomban, s ne a brüsszeli padsorokból okoskodjon. Ez miféle erkölcsiség? A szabad akarat pusztán csak a választás szabadságát jelenti, s nem azt, hogy mindenki azt csinál, amit akar. S ha már választott, akkor a felel?sséget is vállalnia kell. Na, ez a kívánalom nemigen teljesül mostanában. A társadalomban, de még a családban sem létezhet teljes szabad akarat, mert az lehetetlenné tenné a normális életet. Szabályok tehát minden közösségben, még a kétszemélyesben is kellenek. Függetlenül attól, hogy betartják-e, vagy sem. Ám létezésük, mármint a szabályoké mégis csak képesek némi korlátot szabni bizonyos ?rületeknek és az ?rült elképzeléseknek. Sajnos azt nem tagadhatjuk, hogy ami a szabályokat illeti, a mai világban értékük és betartásuk kötelez?sége igencsak ingadozik. Magyarán oly korban élünk, ahol a rend hiánya sok gondot okoz nekünk, s emiatt a világ biztonsága is igencsak rogyadozik. Nem feltétlenül csak a háborúságok állandó jelenlétére gondolok, hanem a társadalmak egyre nyilvánvalóbb széthullásának tüneteire is. Magyarán a rend hiányára, a rend megbomlására, az emberi élethez méltó szabályok megkövetelésére.

Mégis, a sok vitatható megfogalmazás, magyarázat a szabad akaratról, de bármi más filozófiai meghatározást illet?en is oda juttat el bennünket, hogy életünk irányt?je, ha jót akarunk magunknak, akkor csakis az isteni erkölcs, a szeretet, a türelem, a rend és a másik él?lény – bizony, nem csak a beképzelt ember, de bármely más teremtett lény – életfelfogásának tisztelete adhat lehet?séget a normális, és a Teremt?t tisztel? élet megvalósítására. Ha ez nem sikerül, akkor nem lesz se jobb világ, se szebb világ. S az EMBER, a csupa nagybet?s ember meg végképp elbukik. Más kárán tanul az okos, mondja a közmondás, de azt hiszem, ez „nem jött be”. A saját kárunkon sem tanulunk. Sokkal jobb lenne, ha azt a kínai bölcseletet tennénk magunkévá, amely a békességhez vezet? útról szól. Imígyen: „A szíved szabadságára kell ügyelned, mennyivel fontosabb, hogy soha ne legyen gondolatod, mely ellene mond az életnek, hogy ne igyekezz se ravaszsággal, se ármánykodással, se háborúval legy?zni másokat! A szellemet bels? háborúba viszi az önzés, mely a maga javára idegen népek életére és országára tör. E tisztátalanságban nem tudhatja többé, mi a jó; márpedig mit ér akkor a gy?zelem! Legjobban tennéd, ha mindennek véget vetnél, ha szíved tisztaságát ápolnád, hogy helyt állhass a világi viszonyok közepette, és ne kelljen folyton magadat gyötörnöd. Ez az az út, melyen néped megmenekül a haláltól, neked pedig nem kell többé azon töprengened, hogyan szüntessed meg a háborúskodást.”

Az idézetet nem érdemes elküldeni az EU háborúpárti embereinek. Úgysem értenék.

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Ajánló